

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **P. Č.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 11. 2013, č. j. 10 Na 109/2013 - 2,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 11. 2013, č. j. 10 Na 109/2013 - 2, jímž krajský soud odmítl jeho žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, který měl spočívat ve výzvě justiční strážže Okresního soudu v Českých Budějovicích, aby stěžovatel před vstupem do budovy okresního soudu odložil na pult všechny kovové předměty.

Protože kasační stížnost nesplňovala podmínky řízení stanovené ustanovením § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 7. 1. 2014, č. j. 2 Aps 10/2013 - 10, k odstranění uvedených vad, tj. ke splnění poplatkové povinnosti ve výši 5000 Kč [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona] a k předložení plné moci udělené jím advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti, anebo k prokázání, že stěžovatel má vysokoškolské právnické vzdělání. Ke splnění této povinnosti byla stěžovateli stanovena lhůta deseti dnů; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

Na toto usnesení stěžovatel zareagoval podáním ze dne 24. 1. 2014, kterým Nejvyšší správní soud požádal o osvobození od soudních poplatků pro nemajetnost a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Součástí této žádosti bylo také stěžovatelem vyhotovené „*prohlášení*“, z něhož vyplývá, že stěžovatel je svobodný, má „*nenarušenou způsobilost zřízovat*“ a bydlí „*nenájemním způsobem bydlení v nevládnickém, samostatném nebytovém obydlí*“. Výši výdělečných příjmů zdaněných deklaroval stěžovatel hodnotou „0“, výši nezdanitelných příjmů částkou „*přes tři tisíce korun*“.

měsíčně“; a to s poukazem na svou plnou invaliditu. Dále uvedl, že je příjemcem příspěvku na živobytí (aniž by však jeho výši konkretizoval) a že vlastní elektronický psací stroj, digitální televizor a jízdní kolo. Jeho běžné výdaje se mají týkat stravy, tisku, jízdného, poštovního, energií a DPH. Stěžovatel současně požádal Nejvyšší správní soud, aby mu pro příště nezasílal objemné nepoužitelné tiskopisy s vadnými předtištěnými údaji či s titulem odporujícím obsahu; rovněž požádal, aby mu nebyly ukládány lhůty ke splnění povinností v délce kratší než 35 dnů.

Nejvyšší správní soud zaslal stěžovateli dne 31. 1. 2014 přípis č. j. 2 Aps 10/2013 - 19, v němž stěžovateli připomněl, že ho již v minulosti opakovaně poučoval, že jakkoli netrvá na doložení poměrů účastníka řízení výhradně formou „*Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce*“ (dále jen „*formulář*“), přesto je žalobce jím zvolenou jinou formou povinen sdělit soudu požadované údaje natolik konkrétním způsobem, aby bylo možné si o jeho osobní, majetkové a výdělkové situaci učinit komplexní a hodnověrný obraz. V „*čestném prohlášení*“, které stěžovatel učinil součástí svého podání, však zdejšímu soudu sdělil jen velmi obecné údaje, které soudu neumožňují získat povědomí o jeho sociální situaci do té míry, do jaké je to nezbytné pro potřeby posouzení jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků. I přes stěžovatelův odmítavý postoj k formuláři Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby v příloze připojený formulář ve stanovené lhůtě vyplnil a zaslal soudu zpět.

Stěžovatel reagoval sdělením ze dne 18. 2. 2014, v němž trval na tom, že *čestné prohlášení* tak, jak bylo koncipováno v žádosti o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů ze dne 24. 1. 2014, podává přehled o jeho nepříznivých osobních a majetkových poměrech, a stěžovatel tedy předpoklady pro osvobození od soudních poplatků splňuje. Jelikož je dosud bez právního zástupce, odmítl podepsat zasláný formulář, který ani „*vyplněním není svou povahou potvrzením*“.

Nejvyšší správní soud následně usnesením ze dne 5. 3. 2014, č. j. 2 Aps 10/2013 - 25, žádost stěžovatele o přiznání osvobození od soudního poplatku zamítl (výrok I.), neboť tvrzení o jeho majetkových poměrech neshledal jako dostatečně konkrétní a doložená s tím, že soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje. Současně výrokem II. tohoto usnesení zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů; výroky III. a IV. ho opětovně vyzval, aby v dodatečné lhůtě deseti dnů od doručení tohoto usnesení uhradil soudní poplatek a prokázal splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. s tím, že jde o obligatorní podmínky řízení; stěžovatel byl opětovně poučen též o procesních důsledcích nesplnění povinností uvedených ve výzvě.

Na tuto výzvu (doručenu dne 17. 3. 2014) stěžovatel požadovaným způsobem nezareagoval; v otevřené lhůtě pouze zaslal zdejšímu soudu přípis, v něm odkázal na rozhodnutí zdejšího soudu sp. zn. 4 As 88/2012 a na „*čestné prohlášení*“, které bylo součástí podání ze dne 31. 1. 2014. Odmítl rovněž přiznat a doložit invalidní důchod, neboť s ním podle svých slov nenakládá a je nyní „*chudší než byl v době přezkumu 4 As 88/12*“.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5000 Kč.

pokračování

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti. Jak již bylo výše v podrobnostech popsáno, stěžovatel soudní poplatek neuhradil ani později, v náhradní desetidenní lhůtě, stanovené mu usnesením zdejšího soudu ze dne 5. 3. 2014, č. j. 2 Aps 10/2013 - 25. Stěžovatel toto usnesení převzal v pondělí 17. 3. 2014, avšak ve stanovené lhůtě, která uběhla ve čtvrtek 27. 3. 2014, ani později, soudní poplatek nezaplatil (pro pravidla počítání lhůt viz § 40 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud znovu zdůrazňuje, že v případě lhůty stanovené usnesením ze dne 5. 3. 2014, č. j. 2 Aps 10/2013 - 25, se jedná o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání. Právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení; je tak třeba uvažovat i s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, respektive doručí usnesení o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

Pro úplnost zdejší soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl výrokem IV. usnesení tohoto soudu ze dne 5. 3. 2014, č. j. 2 Aps 10/2013 - 25, vyzván, zdejší soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu